

عَنْ دَالِ بْنِ أَبِي نَكَلٍ وَ، عَنْ دَالِ بْنِ أَبِي بَقَّيْصَةَ قَالَ رَأَى رَجُلًا يُدَبِّي الْوَلَّاقَ عَرِيْرُهُ بِأَبِي نَعَّيْصَةَ قَالَ لَبَّقَ.

Абу Хурайрадан ривоят қилинади:

«Яқин қўшнини қўйиб, узоқ қўшнисидан бошламайди. Аксинча, узоқдан олдин яқиндан бошлайди».

Шарҳ: Бир киши қўшниларига бирор нарса ҳадя қилмоқчи бўлса, яқин қўшнисини қўйиб, узоқдаги қўшнисидан бошламаслиги керак экан. Аксинча, ҳадя беришни яқин қўшнисидан бошлаб, кейин узоқроқдаги қўшниларига бериши мумкин экан. Ҳадя, совға-салом каби олди-бердиларни яқинроқдаги қўшнилардан бошлаб, узоқдагиларга қараб кетилади.

«Одоблар хазинаси» китобидан